

М. Д. Громик

Львіввугілля

«ЛЬВІВВУГІЛЛЯ» – державне підприємство вуглевидобувної промисловості. Підпорядк. Мін-ву вугіл. промисловості України. Гол. упр. знаходиться у м. Сокаль Львів. обл. Історія розпочинається 1931, коли у Надбужан. басейні польс. геолог *Я. Самсонович* виявив пласти кам'яного вугілля. Хоча наявність карбону в цих місцях є незаперечною лише від 1938. У Львові для геол. розвідок і дослідж. створ. філію Сілез. концерну, розпочали роботу 11 свердловин у р-ні Тартакова, Сокаля, Буська та Задвір'я (нині Львів. обл.). Виявлено кам'яновугіл. відклади з прошарками вугілля потуж. до 0,5 м, а pobl. Задвір'я – на глиб. 444 м і потуж. до 0,9 м. До 1939 завершено 7 свердловин. У роки 2-ї світової війни ці роботи припинені, відновлені – у повоєн. час. 1948 ЦК ВКП(б) і РМ СРСР прийняли постанову про розвиток вуглевидобутку в зх. областях України, створ. трест «Волинськвуглерозвідка». Паралельно працював трест «Львіввуглерозвідка». 1954 для координації спорудження шахт з метою використання запасів [Львівсько-Волинського кам'яновугільного басейну](#) створ. комбінат «Укрзахідшахтобуд», пізніше – «Укрзахідвугілля», від 1996 – Зх.-Укр. вугіл. холдинг. компанія, від 2003 – сучасна назва. Від 1951 у басейні побудовано 21 шахту, з них – 9 проект. потуж. 300–450 тис. т на рік у Нововолин. регіоні і 12 проект. потуж. 450–900 тис. т у Червоноградському. 25 грудня 1957 введено в експлуатацію першу на Львівщині шахту № 2 «Великомостівська» (від 2005 закрита) потуж. 1500 т на добу (цю дату вважають днем народж. Львів. басейну), 30 грудня 1978 – шахта №10 «Великомостівська» з проект. потуж. 2,4 млн т (найбільше підприємство басейну), 25 січня 1980 – центр. збагачув. ф-ку «Червоноградська» з проект. потуж. 9,6 млн т палива на рік. 1959 видобуто 2,7 млн т палива. У зв'язку з відпрацюванням осн. запасів 1998 в експлуатації ХК знаходилося 15 шахт – 4 у Нововолин. і 11 у Червоноград. р-нах, план. видобуток вугілля становив понад 5660 тис. т, зокрема товар. випуск – 2711,6 тис. т, частка продукції у заг.-укр. обсязі – бл. 7 %. Нині у структурі – 6 діючих шахт («Великомостівська», «Межирічанська», «Відродження», «Лісова», «Степова», «Червоноградська») та 15 допоміж. підприємств, 2 шахти («Зарічна» та «Візейська») перебувають у стадії реструктуризації. Осн. вид товар. продукції – концентрат, який випускає збагачув. ф-ка після переробки шахт. рядового вугілля. План. завдання на 2017 – 1740 тис. т, середньодоб. видобуток складає 4,5 тис. т. Резервом «Л.» є 4 ділянки: шахти № 3 і 4 «Червоноградські», № 1 «Тяглівська», № 1 «Любельська» заг. вироб. потуж. бл. 6 млн т вугілля на рік. Заг. кількість баланс. запасів вказаних шахт становить бл. 500 млн

т. Крім того, на полях діючих шахт залягає пласт V6 «Візейський» із заг. баланс. запасами бл. 65 млн т (35 млн т – «Зарічна» та 30 млн т – «Червоноградська»), з потуж. 0,6–1,4 м. Гірничошахтне обладнання, яким оснащенні шахти Львівщини, відпрацювало свій тех. ресурс, нині розпочато його модернізацію. «Л.» є бюджетоутворювальним підприємством м. Червоноград (35 %) та Сокальс. р-ну (45 %). Дев'ять гірників отримали звання Героя Соц. Праці, С. Руденко – Героя України (2007), А. Дяченко (від 2015 – ген. дир.) та О. Акимов – Держ. премію в галузі науки і техніки (2015). Кількість працівників (2017) – 8665 осіб (для порівняння, 1985 – 39 452 осіб разом із Волинню).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львіввугілля / М. Д. Громик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59574>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).